

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Херсон

«15» грудня 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – слідчий відділу СУ ГУНП в Херсонській області старший лейтенант поліції Логвін Сніжана Геннадіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022230000000466 від 10.12.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ткаченку Михайлу Сергійовичу, 04.04.1975 року народження, громадянину України, українцю, уродженцю міста Херсон, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, місто Херсон, вулиця 1-а Рибна, будинок 42, раніше не судимому, який не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого:

- ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами

України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію

іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України,

яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України. Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська

області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі ЗС) рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року, близько 5 години ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався, востаннє з 05 годин 30 хвилин 16 листопада 2023 року строком на 90 діб відповідно до Закону України № 2915-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку воєнного стану в Україні».

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі тимчасово окупована територія) це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», станом з 01.03.2022 по 11.11.2022 Херсонська міська територіальна громада включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Відповідно до ч. 1 ст. 3 Господарського кодексу України під господарською діяльністю розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного

виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Так, 07.12.2001 засновано Товариство з обмеженою відповідальністю «Синевір», (код ЄДРПОУ № 31507214), юридична адреса: Херсонська область, Білозерський район, село Токарівка, траса Ростов-Одеса-Рені, 597 км, основним напрямком діяльності якого є вантажний автомобільний транспорт, торгівля автомобілями та легковими автотранспортними засобами, технічне обслуговування та ремонт автотранспортних засобів, оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами, роздрібна торгівля напоями в спеціалізованих магазинах, діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщування, діяльність ресторанів, надання послуг мобільного харчування, роздрібна торгівля паливом.

Згідно даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань директором ТОВ «Синевір» з 07.12.2001 є Ткаченко Михайло Сергійович, а головним бухгалтером є Назарова Олена Миколаївна.

Так, громадянин України Ткаченко Михайло Сергійович будучи директором ТОВ «Синевір» та громадянка України Назарова Олена Миколаївна будучи головним бухгалтером ТОВ «Синевір» в точно не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку липня 2022 року перебуваючи за місцем фактичного розташування ТОВ «Синевір» за адресою: м. Херсон, вул. Ракетна, 110, попередньо змовилися на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

У подальшому, Ткаченко М.С. діючи за попередньою змовою з Назаровою О.М., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку липня 2022 року, знаходячись за місцем фактичного розташування

ТОВ «Синевір» за адресою: м. Херсон, вул. Ракетна, 110, достовірно знаючи про окупацію Херсонської області збройними силами російської федерації, створення на території міста Херсон так званої окупаційної «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», діючи умисно, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, розпочав провадити господарську діяльність у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Так, з метою провадження незаконної господарської діяльності Ткаченко М.С. 05.07.2022 здійснив реєстрацію в окупаційних органах держави-агресора рф так званого «Общества с ограниченной ответственностью «Синевир» (мовою оригіналу) за юридичною адресою: Херсонська область, Білозерський район, с. Токарівка, траса Ростов-Одеса-Рені, 597 км. з присвоєнням коду платника податків юридичної особи держави-агресора.

В подальшому, Ткаченко М.С. у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 17.08.2022, перебуваючи в м. Херсон, з метою провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором та незаконними органами влади, які були створені на окупованій території здійснив відкриття в банківській установі держави-агресора «ПАО Промсвязьбанк м. Москва» розрахункового рахунку «общества с ограниченной ответственностью «Синевир» (мовою оригіналу) № 40807810300000002570 у валюті – російський рубль.

Крім того, Ткаченко М.С. як керівник так званого «ООО «Синевир» діючи разом з головним бухгалтером, так званого «ООО «Синевир» Назаровою О.М., в період з липня по листопад 2022 року здійснював видачу заробітної плати найманим працівникам підприємства у валюті держави-агресора – російському рублі, чим підтримував рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф, щодо введення в обіг у Херсонській області російського рубля як платіжного засобу та єдиної грошової одиниці на окупованій території Херсонської області для інтеграції в банківську систему російської федерації.

Так, у період з 11.07.2022 по 11.11.2022 Ткаченко М.С., здійснюючи управління та загальне керівництво, так званого «ООО «Синевир», яке фактично розташоване за адресою: м. Херсон, вул. Ракетна, 110, з метою отримання прибутку та особистого збагачення, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме в м. Херсон, діючи в порушення ч. 2 ст. 13 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», відповідно до якої здійснення господарської діяльності юридичними особами місцезнаходженням яких є тимчасово окупована територія, дозволяється виключно після зміни їхньої податкової адреси на іншу територію України, провадив господарську діяльність у взаємодії з незаконними органами влади держави-агресора шляхом укладання правочинів з реалізації і постачання нафтопродуктів та паливно-мастильних матеріалів, а також наданням послуг з вантажних перевезень, чим забезпечував діяльність незаконних органів влади та окупаційної адміністрації держави-агресора рф, а саме:

- 11.07.2022 забезпечив перевезення рису вагою 4300 кг. транспортним засобом ІСУЗУ з днз ВТ 9452 ВМ на загальну суму 215 000,00 рублів та транспортним засобом MAN з днз ВТ 1012 ВІ забезпечив перевезення рису вагою 7000 кг. на загальну суму 350 000 рублів до Кубанського ринку м. Симферопіль АР Крим;

- 18.07.2022 забезпечив надання послуг, так званому «Департаменту здравоохранения Херсонской области» з вантажних перевезень м. Херсон – м. Берислав – м. Херсон на загальну суму 25 000 рублів;

- 20.07.2022 в м. Херсон уклав контракт № 1/20/07 з незаконним органом влади, так званим «Департаментом здравоохранения военно-гражданской администрации Херсонской области» на поставку паливно-мастильних матеріалів та в подальшому надав послуги та забезпечив видачу паливно-мастильних матеріалів на загальну суму 119 000, 00 рублів;

- 15.08.2022 в м. Херсон уклав договір № 1/15/08 з так званим «государственным бюджетным учреждением здравоохранения «Херсонский областной кардиологический центр» (мовою оригіналу) на поставку нафтопродуктів та в подальшому забезпечив поставку нафтопродуктів до вказаної установи.

Окрім цього, Ткаченко М.С. здійснюючи управління та забезпечення господарської діяльності, так званого «ООО «Синевир», діючи за попередньою змовою з Назаровою О.М. в період з 11.07.2022 по 11.11.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме в м. Херсон, надавав останній вказівки на:

- здійснення ведення бухгалтерського обліку, з дотриманням норм російського законодавства, так званого «ООО «Синевир» (мовою оригіналу);

- здійснення формування документів з проведення господарських операцій і розрахунків з незаконними органами влади держави-агресора рф та юридичними особами, створеними окупаційною адміністрацією рф.

Крім того, Ткаченко М.С. на протязі з 11.07.2022 по 11.11.2022 перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме в м. Херсон, надав вказівки головному бухгалтеру Назаровій О.М. на формування документів з проведення господарських операцій і розрахунків з незаконними органами влади держави-агресора рф та юридичними особами, створеними окупаційною адміністрацією рф, а саме:

- рахунку на оплату №5 від 17.08.2022 «ООО Синевир» (мовою оригіналу) на поставку паливно-мастильних матеріалів на розрахунковий рахунок, відкритий в «ПАО Промсвязьбанк м. Москва» № 40807810300000002570 від ГБУЗ «Херсонский областной центр службы крови» на суму у 19 900 рублів;

- рахунку на оплату №1 від 04.08.2022 «ООО Синевир» (мовою оригіналу) на поставку паливно-мастильних матеріалів на розрахунковий рахунок, відкритий в «ПАО Промсвязьбанк м. Москва» № 40807810300000002570 від «Департамента здравоохранения Херсонской области» (мовою оригіналу) на суму 279 015 рублів;

- рахунку на оплату № 9 від 07.09.2022 «ООО Синевир» (мовою оригіналу) на поставку паливно-мастильних матеріалів на розрахунковий рахунок, відкритий в «ПАО Промсвязьбанк м. Москва» № 40807810300000002570 від «ГБУЗ «Херсонский областной госпиталь ветеранов войны» (мовою оригіналу) на суму 20 400 рублів;

- рахунку на оплату № 370 від 22.07.2022 з надання послуг «Департаменту здравоохранения Херсонской области» з постачання паливно-мастильних матеріалів на загальну суму 119 000 рублів;

- рахунку на оплату № 369 від 18.07.2022 з надання послуг «Департаменту здравоохранения Херсонской области» з вантажних перевезень м. Херсон – м. Берислав – м. Херсон на загальну суму 25 000 рублів.

Також, Ткаченко М.С., здійснюючи управління та забезпечення господарської діяльності, так званого «ООО «Синевир», надав вказівку головному бухгалтеру Назаровій О.М. прийняти готівкові кошти в сумі 25 000 рублів отриманих від так званого «Департамента здравоохранения Херсонской

області» в касу підприємства згідно прибуткового касового ордера № 1, які остання у подальшому оприбуткувала.

За вищевикладених обставин, Ткаченко М.С. в період з 11.07.2022 по 11.11.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме в м. Херсон, діючи за попередньою змовою з Назаровою О.М., діючи умисно, на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, вчинив умисні, незаконні дії, спрямовані на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території Херсонської області, в тому числі окупаційною адміністрацією держави – агресора.

Таким чином, Ткаченко Михайло Сергійович, 04.04.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий у кримінальному провадженні –

Слідчий СУ ГУНП

в Херсонській області

старший лейтенант поліції

Сніжана Геннадіївна ЛОГВІН

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –

Прокурор Генічеської
окружної прокуратури
Херсонської області

Денис Володимирович КОПОВСЬКИЙ

ПАМ'ЯТКА

Одночасно підозрюваному Ткаченко М.С. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на

отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

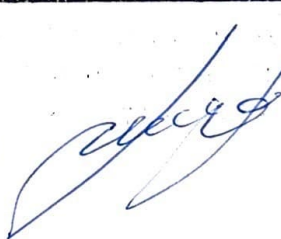
Підозрюваний _____

Захисник _____

« » год. « » хвилин « » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий СУ ГУНП
в Херсонській області
старший лейтенант поліції

Сніжана Геннадіївна ЛОГВІН